

OBEGNAN (9) *part praet pass pf*

obegnan (5), **obegnany** (4).

o oraz *e* jasne. ◊ *W formach złożonych a jasne.* ◊ *W formach niezłożonych a pochylone.*

sg m N obegnân (3), obegnany (2); ~ (*attrib*) obegnany (1); ~ (*praed*) obegnân (3) *Mącz* (2), *KochProp.* ◊ *f N (praed)* obegnâna (1) *BielKron.* ◊ *n N (praed)* obegnâno (1) *BielKron.* ◊ *pl N m pers* obegnani (1). ◊ *A m pers* obegnan(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: obegnan od kogo (2), *kim, czym* (2); *od kogo : czym* *BielKron* (1:1), *Mącz* (1:1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. obegnać.

1. Oblężony, otoczony zbrojnymi; ambactus, obsessus *Mącz* (8) : Tego czału Rodys od Turkow było obegnano ále s swoią wielką łzkodą mufieli odłtąpić *BielKron* 396v, 204v; Obsessus, Oblężony/woyskiem obegnány/ okrażony nieprzyjacielmi. *Mącz* 380a, 6a, 379a; Bo Polacy ná głowę Niemce porázili. Malbórk zátym obegnan *KochProp* 10.

Szereg: »ogarnion a obegnan« (1): Circumsideri, ze wízech łtrón być ogarniún a obegnan od nieprzyjacielów. *Mącz* 379b.

a. W funkcji rzeczownika; ten kto jest w oblężeniu (1) : Kthoby chciał z Obozu łie bronić/ trzeba drugie wołsko mieć bliłko łiebie álbo dwie/ ktoreby rátowało obegnáne gdyby ktemu przyłzło. *BielSpr* 69v.

2. Otoczony czymś [czym] (1) :

[*Wyrażenie: »wodą obegnany«: iże kunt na pół mile wodą obegnany jako ostrów* *LustrKra*k I 59.]

Szereg: »okrażony i obegnany«: Drugá Inłulá Menorká/ [...] nád brzegi morłkiemi gorámi wielkiemi łkáliftemi okrażoná/ y łáfy rołkofznemi obegnaná. *BielKron* 280.

Synonimy: 1., 2. obtoczony, okrażony, otoczony; 1. oblężony; a. obegnaniec.

Cf **OBEGNAĆ, OBEGNANIEC**